

la humanitat

Fundador: LLUÍS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de Catalunya - Editat per la Delegació del Directori a Catalunya - II Epoca - Núm. 1. Preu: 1 Pesseta - 1.º Setembre del 1945

**«Amb gran entusiasme,
E. R. de C., celebrà el seu
Congrès de França»**

LA DECLARACIO POLITICA

El Congrés de Delegats departamentals de l'Esquerra Republicana de Catalunya a França, preveient la pròxima caiguda de l'oprobriós règim de Franco a Espanya, la fi de l'exili i la restauració de les llibertats públiques, segur d'interpretar el pensament de la gran majoria del catalans, declara:

I ELS TRES PRINCIPIS BASICS

Els tres principis bàsics del nostre partit majoritari—llibertat de l'home, llibertat nacional, transformació social—són els grans principis que triomfen avui universalment. Així, l'ideal de Catalunya coincideix amb l'ideal de la humanitat alliberada del flagell totalitari per la gloriosa victòria de les Nacions Unides, doble victòria de les armes i de l'esperit. I és just que en triomfar aquest noble ideal humà puguin realitzar-lo aquells pobles que, com Catalunya l'han defensat sempre i el porten encès a la sang i a l'ànima.

II LA LLIBERTAT DE L'HOME

El principi de la llibertat de l'home imposa, a Catalunya i a tota Espanya, el restabliment i l'enfortiment de la República democràtica, el laïcisme estatal respectuós amb totes les opinions i creences, el repudi de la coacció damunt les idees i els actes lícits. El camí ha d'ésser obert per a les ideologies; tancat per a les violències. Cap dictadura, doncs: ni d'un cabdill, ni d'una força armada, ni d'una secta, ni d'una classe, ni d'un partit. En l'ordre de tots, el dret de cadascú ha de quedar assegurat, i la voluntat del poble, encarnada en les institucions filles del sufragi, ha d'ésser estrictament respectada. La resistència al Govern opressor ha de convertir-se en assistència al Govern popular.

III LA LLIBERTAT NACIONAL

El principi de la Llibertat nacional implica, per a Catalunya, el dret a disposar dels seus destins i de governar-se ella mateixa, sense altres limitacions que les derivades de la pròpia voluntat, democràticament expressada, i de les relacions peninsulars i internacionals.

El poble català, bo i reivindicant el ple dret a bastir lliurement el seu Estat, nacional, accepta, desitja, proposa i tot, l'associació federal o confederal dels pobles ibèrics, que doni forma i vida a una gran República de Repúbliques, cadascuna amb la bandera nacional desplegada, la llengua nacional sobirana, la llei nacional lliure, i aplegades pel pacte de germanor, solidaritat i convivència, sota una llei general per totes convinguda.

Indiscutible com és la legitimitat democràtica de la República, destruïda temporalment pel feixisme espanyol amb l'ajut decisiu del feixisme internacional, avui vençut, reconeixem com a punt de coincidència i de partida per a la nova etapa, la Constitució espanyola del 1931 i els Estatuts de Catalunya i d'Euskadi, amb les modificacions que siguin convingudes entre les representacions de l'Estat Central i dels païssos autònoms, a fi d'adoptar el règim d'ampla llibertat que comenci per la convocatòria d'unes eleccions en les quals el nostre poble pugui expressar lliurement la seva voluntat nacional.

IV LA TRANSFORMACIO SOCIAL

El principi de la transformació social no podria tenir una aplicació adequada i benefactora a Catalunya sense un augment de les facultats autonòmiques en matèria laboral, econòmica i financera. El nostre proletariat està més interessat encara que els altres estaments catalans en l'assoliment d'un més alt grau d'autonomia. Si la redempció dels treballa-

dors ha d'ésser obra dels treballadors mateixos, la redempció dels treballadors a Catalunya ha d'ésser obra dels treballadors catalans. La solidaritat del proletariat espanyol, comprensible des del punt de mira classista, no significa la centralització de les lleis ni dels serveis socials. Al contrari, els nostres problemes obrers, més complexos i importants que els de qualsevol altra part d'Espanya, demanen d'ésser tractats i resolts dins Catalunya mateixa.

L'obrer català ha d'obtenir, d'acord amb les possibilitats econòmiques de Catalunya, almenys, allò que obtingui l'obrer de l'Europa occidental, de la qual el nostre poble forma part, i que presenta una unitat de vida social per la semblança de les condicions històriques, tècniques i psicològiques.

Pagesos, menestrals i mariners han estat el triple fonament antic del treball català. En l'època moderna, el proletariat fabril ha esdevingut el primer element de la Catalunya industrialitzada. Després dels intents franquistes de dispersió de la nostra indústria, intents que són l'última forma de la multiseccular rancúnia anticatalana, el treball es mostra més consubstancial que mai amb el caràcter dels catalans i amb la terra de Catalunya.

Cal refer i acréixer la riquesa catalana, patrimoni col·lectiu que és fruit de l'esforç de moltes generacions, i donar als nostres treballadors de la ciutat, de la vila i el camp, l'alta recompensa que es mereixen: bona remuneració de la seva bona feina, participació en els profits, d'acord amb l'esforç aportat, institucions que els orientin, els protegeixin i els ajudin, respecte a la seva categoria d'homes iguals i lliures.

En un país de formació democràtica com Catalunya, la menestralia, els tècnics, i en general la classe mitjana, que tan nombrosa hi és, formen branques de l'estament del treball, i participen de les necessitats i dels sentiments del poble. Entre el nostre proletariat i la nostra classe mitjana no hi ha cap veritable oposició, ni d'interessos, ni d'aspiracions, i una política social alhora assenyada i coratjosa pot crear l'ampla unitat de tots